ฟ้ากว้าง

สาวกรุง-สาวทุ่งนา

การขาดแคลนเกษตรกรสืบทอดอาชีพจากคนรุ่นพ่อแม่ เป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง

เวลานี้คนสนใจเรียน ปวช.ในวิทยาลัยเกษตรกรรม 47 แห่งทั่วประเทศ รวมกันไม่ถึง 18,000 คน หารแล้วเหลือแห่งละแค่ 380 คน บางครั้งเคยถึงขั้นจัดสรรที่ดินให้ยังหาคนสนใจยาก

ทบทวนวิธีส่งเสริมดีไหม เดี๋ยวนี้คนรุ่นใหม่สนใจการเกษตรกรรม ชวนกันเป็นชาวนาวันหยุดก็มีแล้ว

ที่ชื่นชมถือเป็นต้นแบบได้ขอยกสองสาวพี่น้อง **ขวัญชนก** และ **เชษฐกานต์ เหล่าสุนทร** คนหนึ่งจบสถาปัตยกรรมศาสตร์ อีกคนจบวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ่วงด้วยปริญญานิติศาสตร์ ยังอยู่ในวัย 20 ปีเศษ ตัดสินใจชวนกันไปเป็นชาวนา ปลูกข้าวบนที่ดินขนาด 40 ไร่ ที่ ต.บ้านดู่ อ.เมือง จ.เชียงราย

เธอเป็นหญิงสาวที่เกิดและเติบโตในครอบครัวที่มีธุรกิจอยู่ในกรุงเทพฯ ไม่เคยมีความรู้เรื่องการทำนาหรือการเกษตรกรรมแต่อย่างใด

แต่หัวใจนักสู้ของทั้งคู่น่านับถือ

เพียงวันหนึ่งในช่วงน้ำท่วม ปลายปี 54 ญาติที่ จ.เชียงราย กำลังคิดจะเลิกทำนา เธอจึงพากันไปเยี่ยมและเกิดความคิดแวบอยากทำนา ก็เลยหาข้อมูลเบื้องต้นจากสำนักงานเกษตรจังหวัด ก็ได้รับคำแนะนำและกำลังใจจนเชื่อว่าทำได้

เธอใช้เวลาอีกช่วงหนึ่งสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต พอขยายความคิดออกไป มักเจอคำถามกลับมาว่าจะไหวรึอ ที่ทำให้เธอรู้สึกคล้ายถูกมองว่าจะทำไม่ได้ สองพี่น้องกลับเห็นว่า หางเสียงที่ห่วงใยนั้น คือแรงขับพลังสูงที่ช่วยผลักให้เธอเอาชนะให้ได้

เดือน มิ.ย. ปี 55 คือเวลาที่สองพี่น้องเริ่มต้นเป็นชาวนามือใหม่ที่เต็มไปด้วยความเชื่อมั่นว่าความสำเร็จจะต้องเกิดขึ้นด้วยแรงกายของสาวผิวบางอย่างเธอเฉกเช่นเกษตรกรทั่วไป

"ทำเองด้วย 2 มือค่ะ ขุดดินเอง ทำปุ๋ยหมักบำรุงดิน ก็ทำมาแล้ว" 2 สาวเสียงใส ยกความภาคภูมิใจของเธอเล่าประสบการณ์

เธอทำนาด้วยพันธุ์ข้าวหอมมะลิ 105 แบบปลอดสารเคมี สงสัยตรงไหนก็สอบถามผู้รู้หรือหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต แก้ปัญหาต่าง ๆ ไปได้

เธอพบว่าบางครั้งสิ่งที่เกษตรกรถ่ายทอดกันมาอาจไม่ใช่ เช่น อาการใบไหม้ที่มักเข้าใจกันว่าเพลี้ยลง ต้องแก้ด้วยเกลือ ซึ่งเธอสงสัยว่าจะทำให้ดินเค็ม จึงลองหาศึกษาข้อมูลแล้วพบว่าน่าจะเป็นโรคใบไหม้ ต้องใช้ยาฆ่าเชื้อรา ที่ทำแล้วได้ผล

สองสาวทำนามาแล้วกว่า 1 ปี ยืนยันว่าทำทุกอย่างด้วยมือ แต่ใบหน้ายังเนียน แววตาสดใส มือยังคงนุ่มนิ่ม เล็บสวยเหมือนสาวกรุง

เธอบอกว่า ออกทำงานกลางแจ้งก็สวมเสื้อแขนยาว กางเกงขาว สวมหมวก ใส่ถุงมือ ทาโลชั่น

"หนูว่าทำแล้วหุ่นดีนะ น้ำหนักลดค่ะ" ขวัญชนกบอก ซึ่งเชษฐกานต์ ผู้น้องก็เห็นด้วย

สองสาวชาวนาจากเมืองกรุงบอกว่า ผลผลิตของเธอได้ในเกณฑ์ดี และส่งขายที่ตลาดปลอดสารพิษของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่ ซึ่งจะไปรับถึงที่ ไม่เดือดร้อนต้องขนส่งเอง

เราถามว่าในฐานะที่เป็นคนรุ่นใหม่ที่หันมาทำการเกษตร พบปัญหาที่จะช่วยหาทางออกมีอะไร คำตอบก็คือ เธอพบว่าต้นทุนของเกษตรกรสูงมาก เช่น ซื้อปุ๋ยไนโตรเจนกระสอบละ 800 บาท ส่วนของเธอทำเกษตรอินทรีย์ ใช้มูลสัตว์ถุงละ 20 บาท 4 ถุง ก็ให้ผลไม่แพ้กัน จะให้ดียิ่งขึ้นก็เติมฮอร์โมนไข่เข้าไป

การทำไปเรียนรู้ไปบนแปลงนากว้างของสองสาว ทำให้เธอกระหายจะมีความรู้มากยิ่งขึ้น จึงเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยแบ่งเวลาวันเสาร์ อาทิตย์ เดินทางไปเรียน วันจันทร์ก็กลับมาทำนา

ทุกวันนี้แม้อยู่ไกลถึงเชียงราย ยึดอาชีพเกษตรกร แต่ก็ยังอัพเฟซ และติดต่อกับเพื่อนวัยเดียวกันด้วยเทคโนโลยีของคนรุ่นใหม่ เพียงแต่การแชตอาจจะห่าง เพราะกลางทุ่งสัญญาณ 3 จี ค่อนข้างจาง

ในยามที่เกษตรกรรุ่นใหญ่อ่อนแรงไป ทายาทก็ไม่สนใจสืบสาน การรักษาอาชีพการเกษตรเพื่อรักษาจุดแข็งความเป็นแหล่งอาหารต้องอาศัยคนหนุ่มหรือสาวรุ่นใหม่ ซึ่งมาจากเมืองกรุงนี่แหละร่วมกันฟื้นฟู

เกษตรกรชาวนารุ่นนี้ไม่ต้องตัวดำ ผิวกร้าน ผอมเกร็งกันแล้ว

เลิกงานออฟฟิศไปทำนากันเหอะ.

วีระพันธ์ โตมีบุญ
VeeraphanT@Gmail.com
twitter.com/vp2650